

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-94-18

Druk nr 2661

Warszawa, 22 czerwca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw.

Rada Ministrów uznała wymieniony projekt ustawy za pilny ze względu na konieczność niezwłocznego wprowadzenia rozwiązań przeciwdziałających pożarom w miejscach magazynowania lub składowania odpadów.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992 i 1000) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25:

a) ust 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odpady mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 1 rok.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W ramach zbierania odpadów maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, która w tym samym czasie może być magazynowana, nie może przekroczyć połowy maksymalnej łącznej masy odpadów wszystkich rodzajów odpadów, która może być magazynowana w okresie roku, określonej w zezwoleniu na zbieranie odpadów lub zezwoleniu na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleniu na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6e w brzmieniu:

„6a. Posiadacz odpadów prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów.

6b. Zapis obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów przechowuje się przez miesiąc od daty dokonania zapisu.

6c. Posiadacz odpadów prowadzący magazynowanie lub zarządzający składowiskiem odpadów udostępnia utrwalony obraz lub jego kopię na żądanie organu uprawnionego do kontroli działalności w zakresie gospodarki odpadami lub sądu, prokuratury, Policji, Krajowej

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uprawnionego do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych.

6d. Wizyjny system kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów prowadzi się przy użyciu urządzeń technicznych zapewniających przez całą dobę zapis obrazu i identyfikację osób przebywających w tym miejscu.

6e. Posiadacz odpadów prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do właściwego przechowywania i zabezpieczenia zapisu obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów przed dostępem osób nieuprawnionych oraz jego utratą, w szczególności wskutek zniszczenia lub kradzieży.”

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dla prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów oraz minimalne wymagania dla urządzeń technicznych systemu kontroli oraz przechowywania i udostępniania zapisanego obrazu, kierując się koniecznością umożliwienia sprawowania nadzoru nad działalnością w zakresie gospodarowania odpadami.”;

2) w art. 32:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów, w przypadku gdy posiadacz ten zbiera lub przetwarza odpady bez wymaganego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

1b. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów, w przypadku gdy wobec tego posiadacza odpadów została po raz drugi wymierzona administracyjna kara pieniężna za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadaniem zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów.”

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1–1b, wszczyna się z urzędu.”

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 1b, na wniosek posiadacza odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze postanowienia, określić termin

usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, zawieszając na ten czas postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 i 1b. Termin nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia postanowienia.

4. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w terminie określonym na podstawie ust. 3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 1b, związaną z gospodarowaniem odpadami.

5. W decyzji o wstrzymaniu działalności określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zaprzestania wykonywania działalności w sposób, o którym mowa w ust. 1–1b. Termin wstrzymania działalności nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia decyzji o wstrzymaniu działalności.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Decyzja o wstrzymaniu działalności, o której mowa w ust. 1a lub 1b, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Art. 61 § 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370 i 2451 oraz z 2018 r. poz. 650) nie stosuje się.”;

3) w art. 41:

a) w ust. 3 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3 000 Mg;”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Organ właściwy wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów. Wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu, jeżeli jest organem właściwym do wydania zezwolenia.

6b. W przypadku niewydania opinii w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 4 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.”;

4) w art. 41a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela właściwego organu kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części oraz miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części oraz miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4b i 4c.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego wraz z postanowieniem, o którym mowa art. 42 ust. 4b i 4c.”,

d) po ust. 3 wprowadza się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Po przeprowadzeniu kontroli komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz w postanowieniu, o którym mowa art. 42 ust. 4b i 4c. Na postanowienie nie służy zażalenie.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na

przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej lub zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz w postanowieniu, o którym mowa art. 42 ust. 4b i 4c, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.”,

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy przygotowania do ponownego użycia.”,

h) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 1a nie stosuje się, w przypadku gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy odzysku poza instalacjami i urządzeniami lub przygotowania do ponownego użycia.”,

i) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów stosuje się przepisy ust. 1–5a.

j) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, 1a i 6, nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646).

8. Przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b, nie stosuje się w przypadku zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.

9. Do kontroli, o której mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.) dotyczące czynności kontrolno-rozpoznawczych.”;

5) po art. 41a dodaje się art. 41b w brzmieniu:

„Art. 41b. 1. Gospodarowanie odpadami polegające na zbieraniu odpadów niebezpiecznych, odzysku odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych odbywa się wyłącznie na terenie, którego właścicielem lub użytkownikiem wieczystym jest posiadacz odpadów gospodarujący odpadami.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do jednostek budżetowych.”;

6) w art. 42:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie:

- a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
- b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
- c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie lub innym miejscu magazynowania odpadów wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów, do magazynowania odpadów,
- d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji do magazynowania odpadów lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,

– po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a;”,

b) w ust. 2:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie:

- a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
- b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
- c) największej masy odpadów, która mogłaby być magazynowana w tym samym czasie w instalacji, obiekcie lub innym miejscu magazynowania odpadów wynikającej z

wymiarów instalacji, obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów, do magazynowania odpadów;”,

– po pkt 13a dodaje się pkt 13b w brzmieniu:

„13b) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a;”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

- 1) zaświadczenie o niekaralności osób wymienionych w art. 46 ust. 1c i 1d za przestępstwa przeciwko środowisku oraz przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 oraz art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20, 305 i 663);
- 2) oświadczenie o niekaralności osób, o których mowa w art. 46 ust. 1e, za wykroczenia określone w tym przepisie;
- 3) oświadczenie, że w stosunku do osób, o których mowa w art. 46 ust. 1a i 1b, nie wydano decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów i pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów;
- 4) oświadczenie, że w stosunku do osób, o których mowa w art. 46 ust. 1a i 1b nie wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194 ustawy.

3b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4e w brzmieniu:

„4a. Do wniosku o:

- 1) zezwolenie na zbieranie odpadów niebezpiecznych,
- 2) zezwolenie na przetwarzanie odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych,
- 3) zezwolenie na zbieranie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych;

4) przetwarzanie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych

– posiadacz odpadów, z wyłączeniem jednostek budżetowych, dołącza dokument potwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania wieczystego do terenu, o którym mowa w art. 41b.

4b. Do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów oraz do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów dołącza się:

1) operat przeciwpożarowy, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodnione z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, wykonany przez:

a) rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620) – w przypadku, gdy organem właściwym jest marszałek województwa albo regionalny dyrektor ochrony środowiska,

b) rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej albo osobę, o której mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy – w przypadku gdy organem właściwym jest starosta;

2) postanowienie, o którym mowa w ust. 4c.

4c. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4b, następuje w drodze postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, na które przysługuje zażalenie.

4d. Uzgadniając warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej:

1) wyraża zgodę na ich zastosowanie, albo

2) wyraża zgodę na ich zastosowanie pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymagań, albo

3) nie wyraża zgody na ich zastosowanie.

4e. Operat przeciwpożarowy stanowi opinię, o której mowa w art. 11n ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.”;

7) w art. 43:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie:

- a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
- b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, która w tym samym czasie może być magazynowana oraz, która może być magazynowana w okresie roku,
- c) największej masy odpadów, która mogłaby być magazynowana w miejscu magazynowania odpadów z uwzględnieniem parametrów obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów,
- d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji do magazynowania odpadów lub innego miejsca magazynowania odpadów;”

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 42 ust. 4b;”

b) w ust. 2:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie:

- a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
- b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, która w tym samym czasie może być magazynowana oraz, która może być magazynowana w okresie roku,
- c) największej masy odpadów, która mogłaby być magazynowana w miejscu magazynowania odpadów z uwzględnieniem parametrów obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów,
- d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji do magazynowania odpadów lub innego miejsca magazynowania odpadów;”

– po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;”

c) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Instalacje, obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów są projektowane, wykonywane, wyposażane, uruchamiane, użytkowane i zarządzane, w sposób ograniczający możliwość powstania

pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

- 1) zachowanie nośności konstrukcji obiektów budowlanych przez określony czas;
- 2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu w ich obrębie;
- 3) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;
- 4) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;
- 5) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych, a w szczególności zapewnienie warunków do podejmowania przez te ekipy działań gaśniczych.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się ryzykiem związanym z zagrożeniem pożarowym oraz uwzględniając wymagania z zakresu bezpieczeństwa pożarowego, o których mowa w ust. 7, oraz możliwości ich wdrożenia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie powinny spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów.

9. Przepisy ust. 7 i przepisy wydane na podstawie ust. 8 stanowią przepisy przeciwpożarowe w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 620) .”;

8) w art. 46:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jest niezgodny z przepisami prawa.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. Nie wydaje się zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną lub jednostką organizacyjną, jeżeli w stosunku do:

1) tego przedsiębiorcy lub

2) wspólnika, udziałowca, akcjonariusza lub członka zarządu tego przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna

– wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli wspólnik, udziałowiec, akcjonariusz lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był wspólnikiem, udziałowcem, akcjonariuszem lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano decyzję o

cofnięciu zezwolenia, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

1c. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli osoba ta została ukarana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

1d. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną lub jednostką organizacyjną, jeżeli współnikiem, udziałowcem, akcjonariuszem lub członkiem zarządu tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej jest osoba, która została ukarana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

1e. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów:

- 1) przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli:
 - a) współnik, udziałowiec, akcjonariusz lub członek zarządu tego przedsiębiorcy został trzykrotnie skazany prawomocnym wyrokiem sądu albo trzykrotnie nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego, za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 i art. 191,
 - b) trzykrotnie wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194;
- 2) przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli trzykrotnie:
 - a) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego, za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 i art. 191;
 - b) wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194.

1f. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy:

- 1) na terenie, którego wniosek dotyczy, nie ma instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 41a ust. 1;

2) dla terenu, którego wniosek dotyczy, nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.”;

10) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli posiadacz odpadów, który uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, w szczególności gdy w sposób istotny narusza wymagania dotyczące ochrony przeciwpożarowej, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy posiadacz odpadów, o którym mowa w ust. 1 i 1a, mimo wezwania nadal narusza odpowiednio przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, lub gdy narusza wymagania dotyczące ochrony przeciwpożarowej, lub gdy prowadzony przez niego zakład recyklingu statków nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1257/2013, właściwy organ cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadacz odpadów, któremu cofnięto zezwolenie, jest obowiązany do usunięcia odpadów i negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie prowadzonej działalności, objętej tym zezwoleniem, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2. Przepisy art. 26 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Nie wydaje się zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, jeżeli wniosek dotyczy uprawnień wnioskodawcy objętych decyzją o cofnięciu zezwolenia, o której mowa w ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.”;

11) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów:

1) wykonania zastępczego:

- a) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26,
- b) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5

– w tym usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów

2) usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy odpadów obojętnych.

3. Wysokość zabezpieczenia roszczeń oblicza się na jako iloczyn największej masy odpadów, która mogłaby być magazynowana w instalacji, obiekcie lub miejscu magazynowania odpadów z uwzględnieniem wymiarów obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów oraz stawki zabezpieczenia roszczeń.

4. Zabezpieczenie roszczeń, o którym mowa w ust. 1, może mieć formę depozytu, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej.

5. Gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub polisa ubezpieczeniowa stwierdza, że w dowolnym czasie, do wydania ostatecznej decyzji o zwrocie depozytu lub o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej, o którym mowa w ust. 14, w razie wystąpienia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie powstałych w wyniku niewywiązania się przez podmiot z obowiązków określonych w ustawie o odpadach, w tym obowiązków wynikających z posiadanego zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, lub konieczności usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich magazynowania lub składowania, bank lub zakład ubezpieczeniowy uregulują zobowiązania na rzecz organu prowadzącego egzekucję tych obowiązków.

6. W przypadku gwarancji ubezpieczeniowej oraz gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie:

- 1) instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego;
- 2) instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

7. Właściwy organ określa formę i wysokość zabezpieczenia zaproponowanego we wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 9a i ust. 2 pkt. 13 b, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

8. W przypadku zmiany okoliczności faktycznych mających wpływ na wysokość określonego zabezpieczenia roszczeń, podmiot jest obowiązany do podniesienia wysokości tego zabezpieczenia, składając wniosek o zmianę wysokości zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 7.

9. Zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu jest wpłacane na odrębny rachunek bankowy wskazany przez organ właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, a zabezpieczenie roszczeń w formie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej jest składane do tego organu, a w przypadku decyzji wydawanych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska – do właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności wojewody.

10. Posiadacz odpadów jest obowiązany wpłacić zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu i poinformować o tym organ właściwy do wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 albo złożyć oryginały gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej organowi, o którym mowa w ust. 9, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia ostatecznego postanowienia, o którym mowa w ust. 7 lub 8.

11. Posiadacz odpadów, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany utrzymywać ustanowione zabezpieczenie roszczeń przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie i po zakończeniu obowiązywania tego zezwolenia, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w ust. 18.

12. Właściwy organ przechowuje złożone przez posiadacza odpadów, o którym mowa w ust. 1 dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia roszczeń przez cały okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

13. W razie stwierdzenia, że zabezpieczenie roszczeń zostało nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w ust. 7 lub 8, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana – właściwy organ odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

14. W razie stwierdzenia, że zabezpieczenie roszczeń nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w ust. 7 lub 8, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana – właściwy organ cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1.

15. W razie stwierdzenia, że posiadacz odpadów, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w ust. 11, nie utrzymuje ustanowionego zabezpieczenia roszczeń, właściwy organ cofa zezwolenie na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, a w przypadku zakończenia obowiązywania zezwolenia – niezwłocznie wszczyna egzekucję wykonania

obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 5, zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201 i 1475).

16. Odsetki od depozytu, po potrąceniu kosztów obsługi rachunku bankowego, na którym jest przechowywany depozyt, są dopisywane do sumy depozytu i zwracane wraz z depozytem. Na wniosek posiadacza odpadów odsetki są zwracane po zakończeniu roku kalendarzowego, za który przysługują, w terminie 14 dni od złożenia wniosku.

17. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, organ prowadzący egzekucję, orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków z zabezpieczenia roszczeń zgodnie z ust. 1, o ile posiadacz odpadów wszystkich tych działań nie wykonał w całości i o ile nie wykonał ich na własny koszt.

18. Właściwy organ orzeka na wniosek posiadacza odpadów, w drodze decyzji, o zwrocie depozytu wraz z odsetkami lub o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej w przypadku:

1) jeżeli odmówił wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów;

2) jeżeli zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasło z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4, albo

3) wykonania przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem odpadów i negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

19. Do wniosku o zwrot zabezpieczenia roszczeń należy dołączyć odpowiednio:

1) decyzję o wygaszeniu zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4;

2) decyzję odmawiającą wydania zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów;

3) dowody potwierdzające wykonanie przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem odpadów i negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie prowadzonej działalności.

20. W przypadku obniżenia wysokości ustanowionego zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu, wynikającego ze zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na

przetwarzanie odpadów, właściwy organ może orzec, w drodze decyzji, o zwrocie części depozytu wraz z odsetkami, w tym dokumenty stosowane na potrzeby ewidencji odpadów.

21. W przypadku gdy organem właściwym do wydania decyzji jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, kompetencje organu egzekucyjnego przysługują wojewodzie.

22. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek zabezpieczenia roszczeń za Mg magazynowanych odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz kosztami usunięcia odpadów z działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów i ich zagospodarowaniu, w tym odpadów stanowiących pozostałości z akcji gaśniczej, oraz usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.”;

12) w art. 129 w ust. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa przeciwko środowisku oraz przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny zarządzającego składowiskiem będącego osobą fizyczną lub w przypadku zarządzającego składowiskiem będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną – współnika, udziałowca, akcjonariusza lub członka zarządu tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”.

13) w art. 134 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zarządzający składowiskiem odpadów będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą albo współnik, udziałowiec, akcjonariusz, udziałowiec lub członek zarządu zarządzającego składowiskiem będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko środowisku.”;

14) art. 168 otrzymuje brzmienie:

„Art. 168 Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 23 ust. 4, art. 31 ust. 1, art. 41 ust. 3 pkt 1 i ust. 6, art. 46, art. 47 ust. 1, 1a, 2, 4 i 7, art. 48a ust. 10 – 13 oraz 15, art. 102b ust. 1 i 4, art. 102c ust. 1, art. 129 ust. 1, art. 130, art. 131 ust. 4, art. 133, art. 134, art. 135 ust. 3 i 4, art. 144 ust. 3, art. 146 ust. 2 i 5, art. 148 ust. 1, 3 i 4, art. 151 ust. 8, art. 165 ust. 1 i art. 167 ust. 2, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.”;

15) w art. 174 uchyla ust. 2

16) w art. 194:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieutrzymywanie zabezpieczenia roszczeń wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 48a ust. 11.”,

b) po ust. 3 dodaje się 4 i 7 w brzmieniu:

„4. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41, w wysokości nie mniejszej niż 10 000 zł i nie wyższej niż 1 000 000 zł, z zastrzeżeniem art. 194a.

5. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za gospodarowanie odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem na zbieranie odpadów, zezwoleniem na przetwarzanie odpadów lub zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 41, w wysokości nie mniejszej niż 1 000 zł i nie wyższej niż 1 000 000 zł, z zastrzeżeniem art. 194a.”,

6. Wysokość kary, o której mowa w ust. 4 i 5 oblicza się uwzględniając w szczególności ilość, właściwości odpadów, w tym możliwość zagrożeń dla ludzi i środowiska powodowanych przez te odpady, oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

7. Sposób obliczania wysokości kary, o której mowa w ust. 6 określony jest w załączniku nr 6 do ustawy zmienianej w pkt 1.”;

17) po art. 194 dodaje się art. 194a i 194b w brzmieniu:

„Art. 194a Administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 194 ust. 4 i 5 wynosi dwukrotną jej wysokość w przypadku gdy wymierza się ją po raz drugi lub kolejny.

Art. 194b. 1. Administracyjną karę pieniężną wymierza się także w przypadku gdy transportujący odpady, wbrew przepisom art. 24 ust. 4, nie dostarcza odpadów:

a) do posiadacza odpadów,

b) do miejsca przeznaczenia odpadów

– wskazanego przez zlecającego usługę transportu odpadów.

2. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w ust. 1 wynosi nie mniej niż 1 000 zł i nie może przekroczyć 100 000 zł.”.

Art. 2 W ustawie z dnia z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.²⁾) w art. 23:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1321 i 1561 oraz z 2018 r. poz. 108, 138, 650 i 730.

a) w ust. 3 po pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) oceny spełniania wymagań przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w miejscach zbierania, przetwarzania oraz wytwarzania odpadów lub warunków ochrony przeciwpożarowej określonych przy wydawaniu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego przetwarzanie odpadów oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów.”,

b) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Kontrolujący doręcza oryginał protokołu bez zbędnej zwłoki właściwemu miejscowo komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej. Kopię protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, a także – w przypadku gdy kontrola dotyczyła działalności polegającej na gospodarowaniu odpadami, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”.

Art. 3 W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. z 2018 r. poz. 296) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) występuje z wnioskiem do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o przedstawienie informacji dotyczącej przestrzegania przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w instalacji odzysku odpadów, w tym w miejscach magazynowania odpadów przed poddaniem ich procesom odzysku; w przypadku odpadów niepalnych przepisu nie stosuje się.”;

2) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) miejsce prowadzenia procesów odzysku odpadów, które są przedmiotem międzynarodowego przemieszczania odpadów.”;

b) w ust. 2

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki dotyczące sposobu prowadzenia procesów odzysku odpadów na terenie kraju;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) warunki dotyczące sposobu zagospodarowania odpadów powstających w wyniku odzysku odpadów na terenie kraju;”;

c) w ust. 4 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) informacji na temat ilości i sposobu zagospodarowania odpadów wytwarzanych w związku z przetwarzaniem odpadów przywiezionych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 4.”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Kopie zezwolenia na przywóz odpadów z zagranicy na teren kraju Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje także, właściwym ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów, marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, a także organowi właściwemu do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

4) w art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Zakazuje się przywozu na teren kraju odpadów w celu unieszkodliwiania w procesach określonych jako D1 do D15 w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy.”;

5) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Zakazuje się przywozu na teren kraju zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych.”;

6) w art. 14 w ust. 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) występuje z wnioskiem do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o przedstawienie informacji dotyczącej przestrzegania przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w instalacji odzysku odpadów, w tym w miejscach magazynowania odpadów przed poddaniem ich procesom odzysku; w przypadku odpadów niepalnych przepisu nie stosuje się.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów związanych z ochroną środowiska, gospodarowaniem odpadami lub ochrony przeciwpożarowej, a także naruszenia warunków określonych w zezwoleniu wstępnym lub warunków prowadzenia działalności związanej z gospodarowaniem odpadami określonych w innych decyzjach, wydanych na podstawie odrębnych przepisów, Główny Inspektor Ochrony Środowiska cofa, w drodze decyzji, zezwolenie wstępne bez odszkodowania.”;

8) w art. 33 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia dokonania odzysku przez prowadzącego instalację odzysku odpadów, w terminie 30 dni od dokonania odzysku, nie później jednak niż w terminie jednego roku kalendarzowego od dnia otrzymania odpadów;”;

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 129 w ust. 2 po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) kontroli transportu odpadów w rozumieniu ustawy o odpadach oraz wymagań związanych z tym przewozem;

11b) zrywania plomb celem fizycznej kontroli przewożonych odpadów;”;

2) w art. 129a:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) który wykonuje transport odpadów w rozumieniu ustawy o odpadach;”

b) w ust. 4b w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) stwierdzono naruszenie przepisów o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.”.

Art. 5. W ustawie z dnia z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 22 po lit. dodaje się lit. na) w brzmieniu:

„na) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2018 r. poz. 992, 1000 i ...),”.

2) w załączniku nr 3 do ustawy po punkcie 4.6 wprowadza się pkt 4.7–4.13 w brzmieniu:

4.7	Wykonywanie przewozu drogowego przez transportującego odpady bez dokumentu potwierdzającego rodzaj transportowanych odpadów, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2018 r. poz. 992, 1000 i ...)	10 000 zł
4.8	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady bez oznakowania środków transportu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	10 000 zł
4.9	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób umożliwiający kontakt odpadów niebezpiecznych z innymi niż niebezpieczne	10 000 zł
4.10	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób umożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów	10 000 zł

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego zmienianej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz 2018 r. poz. 79, 106, 138, 317, 650 i 957.

	odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie	
4.11	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób umożliwiający rozprzestrzenianie się odpadów poza środki transportu (w szczególności ich wysypywanie, pylenie i wyciek) oraz nieograniczający do minimum uciążliwość zapachową	10 000 zł
4.12	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób nieograniczający oddziaływania czynników atmosferycznych na odpady, jeżeli mogą one spowodować negatywne oddziaływanie transportowanych odpadów na środowisko lub życie i zdrowie ludzi	10 000 zł
4.13	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów przez transportującego odpady w sposób niezabezpieczający przed przemieszczaniem i przewracaniem się pojemników lub worków	10 000 zł

Art. 6. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 183b dodaje się art. 183c w brzmieniu

„Art. 183c. 1. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów jest wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w tym miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4b i 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 184 ust. 1 oraz operatu przeciwpożarowego wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4b i 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach .

3. Po przeprowadzeniu kontroli komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4b i 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Na postanowienie nie służy zażalenie.

4. W przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4b i 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, właściwy organ odmawia wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

5. Do kontroli, o których mowa w ust. 1a, stosuje odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.) dotyczące czynności kontrolno-rozpoznawczych.

6. Przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa art. 42 ust. 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, nie stosuje się w przypadku pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.”,

2) w art. 184:

a) w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) proponowane procedury monitorowania procesów technologicznych istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska, w szczególności pomiaru lub ewidencjonowania wielkości emisji oraz wymagań ochrony przeciwpożarowej w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów;”;

b) w ust. 4 dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) operat przeciwpożarowy spełniający wymagania określone w art. 42 ust. 4b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 8 tej ustawy, wykonany przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych , o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620) – w

6) zaświadczenie o niekaralności przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów;

7) postanowienie, o którym mowa w art. 42 ust 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach za przestępstwa przeciwko środowisku oraz przestępstwa, o których mowa w art. 163 lub 164 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny prowadzącego instalację – w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów.”;

3) w art. 186 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) prowadzący instalację był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163 lub 164 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny..”;

4) w art. 188 w ust. 2b dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego, o którym mowa art. 184 ust. 4 pkt 5.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1044) w prowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku do ustawy w części III pkt 39 otrzymuje brzmienie:

39. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. z 2018 r. poz. 296 i ...) :	
1) na obrót odpadami z zagranicą, obejmujący jednokrotne i wielokrotne przemieszczanie odpadów	14000 zł
2) od zezwoleń wstępnych	2000 zł

Art.8 Do okresu magazynowania odpadów magazynowanych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z art. 25 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym stosuje się przepisy:

- 1) dotychczasowe, o ile do zakończenia rozpoczętego okresu magazynowania pozostało nie więcej niż 1 rok;
- 2) nowe, o ile do zakończenia rozpoczętego okresu magazynowania pozostało więcej niż 1 rok.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów, pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów oraz decyzji zatwierdzających instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy nowe.

2. Organ wzywa do uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, zawieszając postępowanie do czasu uzupełnienia wniosku, nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.

3. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 3, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Prowadzący instalację, który posiada pozwolenie zintegrowane obejmujące gospodarowanie odpadami polegające na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów jest obowiązany, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego pozwolenia, w celu dostosowania go do przepisów zmienionych niniejszą ustawą. W przypadku gdy prowadzący instalację nie dopełnił tego obowiązku pozwolenie to wygasa w zakresie gospodarowania odpadami. Przepisy art. 16 ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 11. Zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 3, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność.

Art. 12. Posiadacz odpadów prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany spełnić wymagania określone w art. 25 ust. 6a i 6b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Posiadacz odpadów, który uzyskał zezwolenie na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 na zbieranie odpadów niebezpiecznych lub zezwolenie na odzysk odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nie jest właścicielem albo użytkownikiem wieczystym terenu, na którym prowadzi te działania, może je prowadzić na tym terenie na podstawie posiadanego zezwolenia przez czas, na jaki zezwolenie zostało wydane.

Art. 14. 1. Posiadacz odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów albo pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów jest obowiązany, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę posiadanej decyzji, wskazując we wniosku:

- 1) maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
- 2) największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie lub innym miejscu magazynowania odpadów wynikającą z

wymiarów instalacji, obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów, do magazynowania odpadów,

- 3) całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji do magazynowania odpadów lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,
- 4) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów dołącza:

- 1) operat przeciwpożarowy, o którym mowa w art. 42 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy;
- 2) zaświadczenie o niekaralności osób wymienionych w art. 46 ust. 1b i 1c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą za przestępstwa przeciwko środowisku oraz przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 oraz art. 168 w związku z art. 163 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20, 305 i 663);
- 3) oświadczenie o niekaralności osób wymienionych w art. 46 ust. 1d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą za wykroczenia, o których mowa w art. 46 ust. 1e ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 4) oświadczenie, że w stosunku do osób, o których mowa w art. 46 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 1, nie wydano decyzji o cofnięciu zezwolenia
- 5) postanowienie, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

4. Jeżeli posiadacz odpadów nie złoży wniosku spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1, zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów albo pozwolenie na wytwarzanie odpadów w zakresie określenia wymagań dotyczących zbierania lub przetwarzania odpadów wygasa.

5. Do określenia i ustanowienia zabezpieczenia roszczeń stosuje się odpowiednio art. 48a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy.

6. W razie stwierdzenia, że zabezpieczenie roszczeń zostało nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w art. 48a ust. 7 w szczególności w wysokości niższej niż wymagana, – właściwy organ cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1.

7. Właściwy organ zmienia decyzje, o których mowa w ust. 1, wskazując

- 1) maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
- 2) największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie lub innym miejscu magazynowania odpadów wynikającą z wymiarów instalacji, obiektu lub innego miejsca magazynowania odpadów, do magazynowania odpadów,
- 3) całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji do magazynowania odpadów lub innego miejsca magazynowania odpadów;”,
- 4) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

8. Jeżeli właściwy organ odmówi zmiany decyzji, o której mowa w ust. 1, na podstawie art. 41a ust. 4a lub art. 46 ust. 1–1d, 1e lit. a lub 1f ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, właściwy organ cofa decyzję, o której mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną w sprawach dotyczących zezwoleń na zbieranie odpadów lub zezwoleń na zbieranie i przetwarzanie odpadów, gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3 000 Mg, postępowania toczą się nadal przed nowymi organami, które z dniem wejścia w życie ustawy stały się właściwe w tych sprawach.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 organy, które przestały być właściwe, są obowiązane przekazać akta tych spraw marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce zbierania, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Czynności dokonane w toku postępowania administracyjnego przed organem dotychczas właściwym pozostają w mocy.

Art. 16. Art. 46 ust. 1f lit. b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do instalacji istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 20 ust 3

ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 1 lit. c i d oraz pkt 8 lit. c w zakresie dotyczącym art. 43 ust. 8, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Załącznik nr 6

Sposób obliczania administracyjnej kary pieniężnej

1. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$K = O \times S$, gdzie

K – oznacza wysokość administracyjnej kary pieniężnej

O – oznacza domyślną objętość bryły zgromadzonych odpadów [m³] obliczoną z uwzględnieniem długości, szerokości i wysokości bryły zgromadzonych odpadów; przy czym: długość i szerokość bryły zgromadzonych odpadów stanowią boki prostokąta, którego boki są styczne do podstawy bryły nagromadzonych odpadów, natomiast wysokość mierzona jest w najwyższym punkcie bryły.

S – oznacza stawkę za 1 [m³] zgromadzonych odpadów, gdzie:

- 1) za odpady niebezpieczne stawka wynosi 600 zł.
- 2) za odpady inne niż niebezpieczne i obojętne stawka wynosi 300 zł.
- 3) za odpady obojętne spełniające wymagania, o których mowa w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1277) stawka wynosi 100 zł.

2. W przypadku braku wyników badań potwierdzających spełnienie kryteriów, o których mowa w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach, przez odpady, o których mowa w pkt 1 ppkt 3, przyjmuje się stawkę 300 zł.

UZASADNIENIE

W projekcie ustawy o odpadach zaproponowano zmiany stanowiące realizację postulatów samorządów województw o rozwiązanie problemu porzucania odpadów, w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych, jak również w miejscach, w których zakończono działalność w zakresie gospodarki odpadami niezgodnie z przepisami obowiązującego prawa, w tym również nasilającego się zwłaszcza w maju 2018 r. zjawiska pożarów nagromadzonych odpadów.

Zaproponowane zmiany do ustawy mają ograniczyć nieprawidłowości, a w szczególności doprecyzować przepisy w zakresie ochrony przeciwpożarowej, a także postępowania w przypadku wystąpienia pożarów.

W wielu przypadkach z wnioskiem o wydanie zezwolenia na gospodarowanie odpadami występują osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, których sytuacja finansowa lub majątkowa nie jest wystarczająca dla zabezpieczenia przed negatywnymi skutkami prowadzonej działalności np. w przypadku upadłości takich podmiotów lub celowego prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów ochrony środowiska. Działania te prowadzą najczęściej do zaniechania przekazywania odpadów do przetworzenia uprawnionym podmiotom, co z kolei skutkuje nieuzasadnionym, nadmiernym nagromadzeniem odpadów, które często stanowią zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi.

Zgodnie z informacjami wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, w ostatnich latach odnotowano aż 129 przypadków porzucenia odpadów.

Odnosząc się do problemu nielegalnego postępowania z odpadami należy stwierdzić, że w latach 2013–2017 organy administracji wszczęły 5236 postępowań mających na celu przymuszenie podmiotów odpowiedzialnych za nielegalne zgromadzenie odpadów do ich usunięcia. 303 (5,8%) przypadki dotyczyły postępowań prowadzonych przez starostów oraz marszałków województw mających na celu usuwanie nielegalnie zgromadzonych odpadów w wyniku prowadzonej działalności uregulowanej decyzją administracyjną z zakresu gospodarki odpadami. Natomiast pozostała część przypadków 4933 (94,2%) dotyczyła postępowań mających na celu usuwanie odpadów przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, które mogły zostać nielegalnie zgromadzone nie tylko podczas prowadzonej działalności związanej z gospodarką odpadami, ale również mogły zostać zgromadzone na tzw. „dzikich wysypiskach” oraz w wyniku zaśmiecania.

Ponadto organy administracji w latach 2013–2017 wszczęły 308 postępowań mających na celu przeprowadzenie wykonania zastępczego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w odniesieniu do decyzji wydanych w ww. postępowaniach, których koszt wyniósł 12 348 705,81 zł. Jednocześnie z informacji przekazanych przez samorządy wynika, że w wielu sytuacjach nie była wszczynana egzekucja, zatem koszty postępowań egzekucyjnych mogłyby być większe.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym, w celu zapobieżenia negatywnym skutkom wyżej opisanych działań dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, w tym również ograniczeniu nasilającego się zjawiska pożarów nagromadzonych odpadów, proponuje się wprowadzenie poniżej omówionych przepisów.

Nowelizacja ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie zmiany i rozszerzenia art. 41 i 41a stanowi realizację postulatów wypracowanych z udziałem przedstawicieli Państwowej Straży Pożarnej oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w związku z przypadkami pożarów miejsc składowania i magazynowania odpadów. Państwowa Straż Pożarna nie ma wiedzy o warunkach decyzji dotyczących składowania bądź magazynowania odpadów, gdyż w swoich kontrolach skupia się wyłącznie na przestrzeganiu przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej (określonych m.in. w przepisach ustawy – Prawo budowlane, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Co więcej, zwykle miejsca te są wybierane przez wnioskującego o zezwolenie w sposób przypadkowy i często nie spełniają wymagań prawnych, w tym przeciwpożarowych czy w zakresie ochrony środowiska. Należy zatem rozszerzyć nadzór straży pożarnej w zakresie informacji o istniejących miejscach magazynowania i składowania odpadów. Jednym ze sposobów jest nadanie komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej analogicznych narzędzi, jakimi obecnie dysponuje Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska przed wydaniem decyzji na zbieranie czy przetwarzanie odpadów. W tym kierunku zmierza rozszerzenie w ustawie o odpadach art. 41 ustawy o odpadach oraz zmiana art. 41a. Wprowadzenie takiego obowiązku stanowiłoby w istocie dopuszczenie przez straż pożarną obiektu do użytkowania przed rozpoczęciem działalności w zakresie gospodarki odpadami. Należy mieć na uwadze, że magazynowanie odpadów prowadzi się w szczególności w ramach zbierania lub przetwarzania odpadów. Przetwarzaniem odpadów są procesy odzysku lub unieszkodliwiania, który to proces obejmuje m.in. składowanie odpadów. W art. 43, 129 i 134 ustawy o odpadach zostały zaproponowane przepisy, które mają na celu zobowiązanie

wnioskującego o wydanie zezwolenia do określenia warunków przeciwpożarowych, a także uzyskania opinii właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej. Zmiany te wynikają z nasilającego się zjawiska pożarów miejsc zbierania i przetwarzania odpadów.

Powyższe przepisy pozwolą na wyeliminowanie z wydawania zezwoleń dla miejsc, które nie spełniają wymagań przeciwpożarowych, np. ze względu na brak dróg przeciwpożarowych czy zbiorników przeciwpożarowych, a także wydawanie tych zezwoleń osobom, które zostały skazane prawomocnym wyrokiem.

Ponadto aktualnie obowiązujące przepisy dają możliwość magazynowania odpadów przez okres maksymalnie 3 lat. Niekiedy stanowi to podstawę do nadużyć w taki sposób, że sam okres magazynowania jest krótszy, a część czasu firma poświęca na zlikwidowanie spółki, co prowadzi do uniknięcia odpowiedzialności za usunięcie odpadów. Należy zatem ograniczyć dopuszczalny okres magazynowania odpadów z 3 lat do 1 roku, by wyeliminować przypadki nieuczciwych działań. Propozycja taka znalazła się w projektowanym zmienionym brzmieniu art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach.

Dodatkowo w art. 25 ustawy o odpadach wprowadzono przepis stanowiący, że w przypadku zbierania odpadów maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, która w tym samym czasie może być magazynowana, nie może przekroczyć połowy określonej w decyzji masy odpadów wszystkich rodzajów odpadów, która może być magazynowana w okresie roku, co powinno przyczynić się do ograniczenia zwożenia i magazynowania nieograniczonej ilości odpadów. Ponadto wprowadzono obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów, w którym magazynowane lub składowane są odpady, co ułatwi nadzór nad działalnością w zakresie gospodarowania odpadami, a w przypadku pożaru pomoże ustalić przyczynę i ewentualnych sprawców takiego zdarzenia.

W art. 32 ustawy o odpadach zaproponowano przepisy dotyczące wstrzymania przez WIOŚ działalności, w przypadku gdy wobec tego posiadacza odpadów została po raz drugi wymierzona administracyjna kara pieniężna za naruszenie polegające na zbieraniu odpadów lub przetwarzaniu odpadów bez wymaganego zezwolenia lub gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem na zbieranie odpadów, zezwoleniem na przetwarzanie odpadów lub zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów. Aktualnie odnotowuje się coraz więcej przypadków zbierania odpadów celem ich

przetworzenia (w przypadku posiadania instalacji do przetwarzania odpadów lub planowania wybudowania takiej instalacji) lub przekazania kolejnemu posiadaczowi – a w konsekwencji porzucenie tych odpadów i wykreślenie działalności z CEIDG lub KRS. Przybywa przypadków tzw. recydywy stwierdzanych przez WIOŚ naruszeń w trakcie kontroli tych samych podmiotów (zanim wykreślą działalność). W efekcie często wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych jest nieskuteczne ze względu na zbyt niskie kwoty kar (zbyt mało odstraszające dla przedsiębiorców) lub długie procedury administracyjno-sądowe. Konieczne jest zatem wprowadzenie bardziej restrykcyjnych sankcji, jak wstrzymanie działalności.

Kolejnym nowym instrumentem prawnym, którego celem jest ograniczenie procederu gospodarowania odpadami w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami, jest wprowadzenie (w przypadku zbierania odpadów niebezpiecznych oraz odzysku odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych) w art. 41b nowego obowiązku posiadania przez posiadacza odpadów tytułu prawnego wyłącznie w formie prawa własności do terenu, na którym dokonywane jest gospodarowanie odpadami, lub użytkowania wieczystego. Konsekwentnie do tego przepisu został dodany obowiązek dołączenia do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów (art. 42 ust. 4a) dokumentu potwierdzającego prawo własności lub prawo użytkowania wieczystego gospodarującego odpadami do terenu, na którym będą zbierane odpady niebezpieczne lub na którym będą przetwarzane odpady przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych. Wprowadzenie obowiązku posiadania na własność terenu, na którym będzie prowadzona działalność dotycząca gospodarowania odpadami lub posiadania prawa użytkowania wieczystego, stanowi jeden z postulatów samorządów związanych z notowanymi przypadkami nielegalnego gospodarowania odpadami. Jednocześnie działania te często powiązane są z przetwarzaniem odpadów poza instalacjami i urządzeniami przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych oraz zbieraniem odpadów niebezpiecznych, a ich potencjalne oddziaływanie na środowisko oraz na zdrowie i życie ludzkie jest najwyższe. Należy podkreślić, że zdarzają się przypadki, gdy wyegzekwowanie wykonania obowiązku usunięcia odpadów bywa bardzo trudne, w szczególności, gdy nie można zidentyfikować posiadacza odpadów, nie można wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego lub egzekucja okazała się bezskuteczna. Zatem, w tego rodzaju sytuacjach, obowiązek posiadania na własność terenu, na którym będzie prowadzona

gospodarka odpadami, lub prawa użytkowania wieczystego, przynajmniej w zakresie prowadzenia zbierania odpadów niebezpiecznych i wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych, zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów komunalnych lub pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych jest rozwiązaniem mającym na celu poprawienie efektywnego egzekwowania obowiązujących przepisów, jak również obowiązków wynikających z prawomocnych decyzji administracyjnych.

Z uwagi na konieczność zminimalizowania ryzyka związanego z porzuceniem odpadów, zwłaszcza odpadów niebezpiecznych mogących stanowić realne ryzyko zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi, w niniejszym projekcie ustawy w art. 42 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 5 oprócz istniejącego obowiązku wskazania przez posiadacza odpadów we wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów miejsca i sposobu magazynowania, oraz rodzaju magazynowanych odpadów dodano obowiązek wskazania maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, która w tym samym czasie może być magazynowana, oraz, która może być magazynowana w okresie roku, wraz ze wskazaniem całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji do magazynowania odpadów lub innego miejsca magazynowania odpadów. Analogicznie informacje będzie zawierało zezwolenie na zbieranie oraz zezwolenie na przetwarzanie odpadów (art. 43). Jednocześnie do obu wniosków wymagane będzie dołączenie dokumentu potwierdzającego ustanowienie zabezpieczenia roszczeń (dodanie w art. 42 ust. 2). Ponadto do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów niebezpiecznych oraz do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, zbieranie lub przetwarzanie odpadów komunalnych lub pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych posiadacz odpadów będzie dołączać dokument potwierdzający prawo własności do terenu lub prawo użytkowania wieczystego.

Dodano, w przypadku ubiegania się o zezwolenie lub pozwolenie na gospodarowanie odpadami, do wniosku wymóg dołączenia zaświadczenia o niekaralności propozycja wprowadzenia do art. 42 ust. 3a) oraz oświadczeń, o których mowa w dodanym art. 42 ust. 3a i 3b. pkt 2–4.

W art. 47 ust. 5 wprowadzono doprecyzowanie przez dodanie obowiązku określania, przez organ właściwy w decyzji o cofnięciu decyzji, terminu usunięcia odpadów i skutków prowadzonej działalności. W wyniku analizy decyzji o cofnięciu zezwoleń na

gospodarowanie odpadami odnotowano dosyć powszechny brak określania terminu usunięcia odpadów zmagazynowanych w wyniku prowadzonej działalności, co w efekcie prowadzi do poczucia bezkarności przedsiębiorcy, któremu cofnięto zezwolenie.

Wprowadzenie na etapie uzyskiwania zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie odpadów obowiązku ustanawiania zabezpieczenia roszczeń jest rozwiązaniem, które ma na celu znaczące zmniejszenie liczby występowania opisanych wyżej problemów w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w przyszłości. Zatwierdzenie wysokości i formy zabezpieczenia roszczeń będzie następowało w zezwoleniu. Zabezpieczenie roszczeń będzie obejmowało nie tylko miejsca, w których odbywa się gospodarowanie odpadami, uregulowane zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, ale również inne miejsca działalności danego posiadacza odpadów – również poza miejscem objętym ww. zezwoleniami. Ustanawiane byłoby ono na wypadek konieczności pokrycia kosztów wykonania zastępczego w postępowaniu egzekucyjnym poniesionych w celu usunięcia odpadów i ich zagospodarowania lub skutków prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów (art. 48a). Przedmiotowy obowiązek nie dotyczyłby odpadów obojętnych, a jedynie tych odpadów, którymi nieprawidłowe gospodarowanie odpadami mogłyby spowodować ryzyko dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

W art. 48a szczegółowo określono, jakie koszty mogą zostać pokryte z wykorzystaniem ustanowionego zabezpieczenia roszczeń oraz formę, jaką może mieć przedmiotowe zabezpieczenie i miejsce jego składania. Nałożono również na posiadacza odpadów obowiązek utrzymywania ustanowionego zabezpieczenia roszczeń przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie i po zakończeniu obowiązywania tego zezwolenia, do czasu uzyskania decyzji o zwrocie depozytu wraz z odsetkami lub o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia w przypadku niepodjęcia działalności przez posiadacza odpadów albo wykonania przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem odpadów i skutków prowadzonej działalności.

Na podstawie art. 48a ust. 11 właściwy organ będzie mógł cofnąć zezwolenie na zbieranie lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, a w przypadku zakończenia obowiązywania zezwolenia – wszcząć egzekucję wykonania obowiązku projektowanej ustawy w razie

stwierdzenia, że posiadacz odpadów, wbrew obowiązкови, nie utrzymuje ustanowionego zabezpieczenia roszczeń.

Projektowane przepisy zapewniają posiadaczom odpadów dopisanie odsetek od depozytu, po potrąceniu kosztów prowadzenia rachunku bankowego, na którym jest przechowywany depozyt, do sumy depozytu i ich zwrot wraz z depozytem. Posiadacz odpadów mógłby również otrzymać zwrot odsetek po zakończeniu roku kalendarzowego, za który przysługują, na podstawie złożonego wniosku, w terminie 14 dni od jego złożenia.

Część depozytu wraz z odsetkami podlegałaby również zwrotowi w przypadku obniżenia wysokości ustanowionego zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu, wynikającego ze zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów. O zwrocie części depozytu wraz z odsetkami mógłby orzec właściwy organ, w drodze decyzji.

W art. 194 dodana została sankcja za nieutrzymywanie zabezpieczenia roszczeń (naruszenie zagrożone administracyjną karą pieniężną). Natomiast art. 194a wskazuje, że w przypadku wymierzenia po raz kolejny administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194 ust. 4 i 5, wysokość tej kary będzie wymierzana w dwukrotnej jej wysokości. Stanowi to wzmocnienie sankcji dla podmiotów, które wielokrotnie naruszają przepisy z zakresu gospodarki odpadami.

Zmiana art. 168 wynika z dodania art. 48a (decyzje związane z zabezpieczeniem roszczeń), które zawierają nowe zadania samorządu województwa jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

W art. 46 ust. 1a–1g wprowadzono nowe podstawy odmowy wydania zezwoleń przez organ właściwy decyzji na gospodarowanie odpadami w przypadku stwierdzenia naruszeń przepisów dot. gospodarki odpadami przez podmiot wnoszący – tzw. „wilczy bilet”. Przesłanka ta dotyczy osób fizycznych, które zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko środowisku. Jest to nowa przesłanka odmowy wydania decyzji administracyjnej na zbieranie lub przetwarzanie odpadów. W stosunku do osób prawnych lub jednostek organizacyjnych ustawa wprowadza zakaz wydania powyższych zezwoleń, jeżeli wspólnik, udziałowiec, akcjonariusz lub członek zarządu:

- 1) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko środowisku;

- 2) był współnikiem, udziałowcem, akcjonariuszem lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcą będącym osobą fizyczną, w stosunku do którego wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia.

Powyższa propozycja ma na celu czasowe wykluczenie z rynku usług związanych z gospodarką odpadami osób fizycznych lub prawnych, które postępowały z odpadami w sposób stwarzający zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi lub dla środowiska.

Zmiana w art. 41 ma na celu przeniesienie części uprawnień starostów dotyczących wydawania zezwoleń na zbieranie odpadów do innych organów ochrony środowiska. Dotyczy to przypadków, gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3 000 Mg. Projekt zakłada wyłącznie przekazanie części wydawanych zezwoleń na zbieranie odpadów do marszałków województw. Właściwość organów w zakresie przetwarzania odpadów pozostaje bez zmian.

Celem takiego rozwiązania jest potrzeba ujednoczenia decyzji wydawanych na zbieranie odpadów. Istotne jest również, że organem wyższego stopnia od decyzji wydawanych przez marszałków jest Minister Środowiska, a nie właściwe Samorządowe Kolegium Odwoławcze, co również powinno przyczynić się do ujednoczenia orzecznictwa w postępowaniach odwoławczych.

W załączniku 6 określono sposób obliczania administracyjnej kary pieniężnej. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej oblicza się mnożąc domyślną objętość bryły zgromadzonych odpadów przez stawkę za 1 [m³] zgromadzonych odpadów. Dla odpadów niebezpiecznych ustalono przybliżony podwójny koszt górnej jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie 1 Mg odpadów na składowisku (art. 290 ustawy – Prawo ochrony środowiska). Dla odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne ustalono połowę stawki przyjętej dla odpadów niebezpiecznych. Dla odpadów obojętnych spełniających wymagania, o których mowa w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach (Dz. U. poz. 1277) ustalono trzykrotnie mniejszą stawkę niż dla odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne ze względu na niskie oddziaływanie odpadów obojętnych na środowisko.

W art. 2 zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.) zaproponowano zmiany w art.

23 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej mające na celu ujęcie w katalogu czynności kontrolno-rozpoznawczych wprowadzanych w związku z niniejszą nowelizacją ocen spełniania wymagań przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w miejscach zbierania, przetwarzania oraz wytwarzania odpadów lub warunków ochrony przeciwpożarowej określonych przy wydawaniu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego przetwarzanie odpadów oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

Ponadto określono, że protokół z ustaleń dokonanych w toku czynności kontrolno-rozpoznawczych w przypadku gdy kontrola dotyczyła działalności polegającej na gospodarowaniu odpadami, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – należy przekazać także właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

W art. 3 zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2018 r. poz. 296).

Proponowana zmiana wprowadza obowiązek pozyskania przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska informacji od Państwowej Straży Pożarnej (PSP) na temat funkcjonowania instalacji odbiorcy odpadów przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów do Polski. Negatywna opinia PSP dot. zakładu przetwarzania odpadów będzie mogła przełożyć się na sprzeciw wobec planowanego przywozu odpadów do danej instalacji zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r., tj. w sytuacji kiedy planowane przemieszczanie lub odzysk odpadów nie byłyby zgodne z przepisami krajowymi w zakresie ochrony środowiska, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub ochrony zdrowia.

Dodano zmianę w zakresie przedstawienia informacji na temat ilości i sposobu zagospodarowania odpadów wytwarzanych w związku z przetwarzaniem sprowadzonych odpadów, co pozwoli na dokładniejsze śledzenie sposobu zagospodarowania odpadów powstałych wskutek przetwarzania odpadów przywiezionych do Polski, a w konsekwencji może przełożyć się na zgromadzenie dowodów pozwalających Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska na zgłoszenie ewentualnego sprzeciwu wobec przywozu odpadów do Polski opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 12 rozporządzenia 1013/2006.

Ponadto zmiana ww. ustawy wprowadza całkowity zakaz przywozu do kraju odpadów w celu unieszkodliwiania. Dotychczas ww. regulacja z pewnymi wyjątkami była przedmiotem rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie rodzajów odpadów, których przywóz w celu unieszkodliwiania jest zabroniony (Dz. U. Nr 119, poz. 769). Nie ma jednak merytorycznych podstaw, dla których krajowe spalarnie odpadów miałyby optymalizować koszty funkcjonowania przez spalanie odpadów z zagranicy (w tym odpady pochodzące nawet z innych kontynentów, co jest bardzo źle odbierane przez opinię publiczną).

Ponadto, projekt ustawy zawiera całkowity zakaz przywozu do Polski odpadów komunalnych oraz odpadów powstających z przetwarzania odpadów komunalnych.

W art. 4 wprowadzono zmiany w związku z nasilającymi się naruszeniami w gospodarce odpadami, w szczególności gdy odpady wykorzystywane są poza instalacjami np. do wypełniania wyrobisk kruszyw naturalnych, w obszarze rekultywacji składowisk oraz nieczynnych żwirowni. Zatem konieczne jest nadanie inspektorom ochrony środowiska uprawnień eksperckich służących możliwości natychmiastowego określenia rodzaju odpadów bez przeprowadzania badań laboratoryjnych. W tym celu zaproponowano zmiany w art. 9 ust. 2 przez dodanie pkt 10 w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska pozwalające inspektorom na określenie składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką. Praktyka pokazuje, że do analizy sensorycznej nie jest potrzebna wiedza specjalistyczna ani akredytacja. Odróżnienie tworzywa sztucznego, metalu czy tekstyliów od gruzu betonowego, ceglanego czy też ziemi, podobnie jak rozpoznanie odpadów zmieszanych czy biodegradowalnych jest możliwe na podstawie prostej obserwacji sensorycznej.

W art. 4 i 5 zaproponowano również zmiany w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym mające na celu uzupełnienie uprawnień Policji i innych organów (ITD.) przez dopisanie kolejnej kompetencji. Umożliwi to służbom, które kontrolują transport drogowy, sprawdzanie spełniania przez transportujących odpady wymagań określonych w ustawie o odpadach. Ponadto proponuje się rozszerzyć katalog naruszeń (Załącznik nr 3 do ustawy o transporcie drogowym), co umożliwi karanie dotychczas działających nielegalnie czy bezkarnie przewoźników odpadów.

W art. 6 wprowadzono zmiany do ustawy – Prawo ochrony środowiska przez rozszerzenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Rozwiązanie to wzmacnia sankcje za niewłaściwe postępowanie z odpadami, w tym działanie wbrew przepisom przeciwpożarowym, w konsekwencji ma zapobiegać pożarom miejsc składowania i magazynowania odpadów. Do zmian wprowadzanych w niniejszej ustawie dostosowano przepisy dotyczące wydawania pozwoleń.

W art. 7 zaproponowano zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, mające na celu zrównanie stawki opłaty skarbowej za wydanie decyzji Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na jednokrotne i wielokrotne przemieszczenie odpadów (obecnie 708 zł i 1411 zł) oraz podwyższenie stawki do dziesięciokrotności dotychczasowej opłaty za wydanie zezwolenia na wielokrotne przemieszczenia odpadów, tj. do 14 000 zł. Zmiana przyczyni się do obniżenia opłacalności przywozu odpadów do Polski i w konsekwencji – zmniejszenia masy odpadów przywożonych w celu odzysku. Obecna wysokość opłaty jest znacząco niższa w porównaniu do opłat za wydawanie analogicznych zezwoleń w innych krajach Unii Europejskiej.

W art. 8–17 wprowadzono przepisy przejściowe.

W art. 8 wprowadzono przepis przejściowy dotyczący przypadków gdy odpady zostały przyjęte do magazynowania przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 9 określa zasady stosowania przepisów do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przypadku postępowań w sprawach o wydanie:

- 1) zezwoleń zezwolenia na zbieranie odpadów,
- 2) zezwoleń na przetwarzanie odpadów,
- 3) pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniającego wymagania przewidziane dla zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzani odpadów
- 4) decyzji zatwierdzających instrukcję prowadzenia składowiska odpadów,
- 5) zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

W art. 10 oraz art. 14 określono przepisy dotyczące terminów dostosowania decyzji administracyjnych wydanych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy do zmian zawartych w tej ustawie.

W art. 11 określono, że zachowują ważność uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Art. 12 określa termin na dostosowanie się posiadacza odpadów prowadzącego magazynowanie odpadów lub zarządzającego składowiskiem odpadów do wymagań dotyczących prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsc magazynowania lub składowania odpadów.

W art. 13 określono przepis przejściowy dotyczący posiadacza odpadów, który uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nie jest właścicielem terenu, na którym prowadzi te działania.

Wskazano także, że w sprawach wszczętych i niezakończonych dotyczących zezwoleń na zbieranie odpadów, gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3 000 Mg, organy, które przestały być właściwe, są obowiązane przekazać akta tych spraw marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce zbierania, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy. Czynności dokonane w trakcie postępowania administracyjnego przed organem dotychczas właściwym pozostają w mocy.

Ponadto określono, że przepisów dotyczących odmowy wydania zezwolenia nie stosuje się do instalacji istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (zgodnie z art. 18 ustawy).

Określono również 24-miesięczny termin na wydanie rozporządzenia na podstawie art. 20 ust 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem przepisów dotyczących wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów oraz sposobów i warunków ochrony przeciwpożarowej (art. 1 pkt 1 lit. c i d oraz pkt 8 lit. c w zakresie dotyczącym art. 43 ust. 8), które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Nie zachodzi konieczność przedkładania projektu ustawy właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji oraz uzgodnienia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa zgłosiło Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elekrownie.

Zgłoszone uwagi, w większości zostały odrzucone z uwagi na niezgodność z celem ustawy. Należy podkreślić, że w projekcie ustawy o odpadach zaproponowano zmiany stanowiące realizację postulatów samorządów województw o rozwiązanie problemu porzucania odpadów, w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych, jak również w miejscach, w których zakończono działalność w zakresie gospodarki odpadami niezgodnie z przepisami obowiązującego prawa, w tym również nasilającego się zwłaszcza w maju 2018 r. zjawiska pożarów nagromadzonych odpadów. Zatem zaproponowane zmiany do ustawy mają ograniczyć nieprawidłowości, a w szczególności doprecyzować przepisy w zakresie ochrony przeciwpożarowej, a także postępowania w przypadku wystąpienia pożarów. Komisja Nadzoru Finansowego nie zgłosiła uwag do projektu ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

11/06/kc

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sławomir Mazurek – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Łukasz Turowski, tel. 22 36 92 817 lukasz.turowski@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 21.06.2018 r.</p> <p>Źródło: Problem nielegalnego postępowania z odpadami, w tym nasilającego się zjawiska pożarów nagromadzonych odpadów.</p> <p>Nr w wykazie prac UD395</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywanym problemem jest coraz częściej występujący proceder porzucania odpadów przez podmioty gospodarujące odpadami, w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych, jak również w miejscach, w których zakończono działalność w zakresie gospodarki odpadami.

W ostatnim czasie znacząco nasiliło się (zwłaszcza w maju 2018 r.) występowanie pożarów miejsc magazynowania lub składowania odpadów.

W wielu przypadkach z wnioskiem o wydanie zezwolenia na gospodarowanie odpadami występują osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, których sytuacja finansowa lub majątkowa nie jest wystarczająca dla zabezpieczenia przed negatywnymi skutkami prowadzonej działalności.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Rekomendowane są następujące rozwiązania w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (D. U. z 2018 r. poz. 992):

- 1) wprowadzenie obowiązku posiadania zabezpieczenia roszczeń dla przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami, mającej na celu zabezpieczenie w odpowiedniej wysokości środków na wypadek konieczności pokrycia kosztów wykonania zastępczego w postępowaniu egzekucyjnym, poniesionych w celu usunięcia i zagospodarowania porzuconych odpadów;
- 2) wprowadzenie nowego przepisu nakazującego posiadanie na własność terenu (lub prawo użytkowania wieczystego), na którym będzie prowadzona gospodarka odpadami, w zakresie prowadzenia zbierania odpadów niebezpiecznych lub przetwarzania odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, co ma na celu bardziej efektywne egzekwowanie przepisów prowadzących do przywrócenia terenu w sposób zapewniający właściwy poziom ochrony środowiska. Oczekuje się również, że obowiązek posiadania na własność terenu, na którym będzie prowadzona gospodarka odpadami ułatwi organom administracji jak i organom inspekcji ochrony środowiska egzekucję obowiązujących przepisów, która jest utrudniona w sytuacji gdy odpady zostały zgromadzone z naruszeniem przepisów przez podmiot inny niż właściciel nieruchomości. Ma to szczególne znaczenie w przypadkach zaprzestania działalności przez taki podmiot, braku możliwości nawiązania z nim kontaktu. Proponowane przepisy zatem pośrednio mają również na celu spowodowanie ograniczenia liczby przypadków porzucania odpadów powstałych w wyniku prowadzonej działalności z zakresu gospodarowania odpadami;
- 3) doszczegółowienie wymagań dla magazynowania odpadów, w szczególności wskazywanie w decyzjach administracyjnych dopuszczalnej maksymalnej masy jednocześnie magazynowanych odpadów, oraz w okresie roku, w tym także ograniczenie dopuszczalnego okresu magazynowania odpadów z 3 lat do 1 roku;

- 4) wprowadzenie wymogu prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów, w których magazynowane lub składowane są odpady, co ułatwi nadzór nad obiektem i postępowaniem z odpadami na tym terenie, a w przypadku pożaru pomoże ustalić przyczynę i ewentualnych sprawców takiego zdarzenia;
- 5) wprowadzenie obowiązku dopuszczenia obiektu, w tym miejsc magazynowania odpadów, do użytkowania na podstawie opinii Państwowej Straży Pożarnej przed rozpoczęciem działalności w zakresie gospodarki odpadami;
- 6) wprowadzenie możliwości odmowy wydania przez organ właściwy decyzji na gospodarowanie odpadami w przypadku stwierdzenia naruszeń przepisów dot. gospodarki odpadami przez podmiot wnioskujący tzw. „wilczy bilet” dla osób fizycznych oraz prawnych, które zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu przeciwko środowisku lub którym cofnięto decyzję w zakresie gospodarowania odpadami – nowe przesłanki odmowy wydania decyzji administracyjnej na zbieranie lub przetwarzanie odpadów ma na celu czasowe wykluczenie z rynku usług związanych z gospodarką odpadami podmiotów, które postępowaly z odpadami w sposób niezgodny z przepisami, w tym stwarzający zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi lub dla środowiska;
- 7) zmiana w zakresie uprawnień organów ochrony środowiska do wydania zezwoleń na zbieranie odpadów – w przypadku gdy całkowita pojemność instalacji lub innego miejsca magazynowania odpadów przekracza 3 000 Mg na rok, właściwy będzie marszałek województwa;
- 8) wprowadzenie w ustawach: o Inspekcji Ochrony Środowiska, Prawo o ruchu drogowym oraz o transporcie drogowym przepisów mających na celu umożliwienie prowadzenia organom kontrolnym efektywnego nadzoru nad działalnością dotyczącą transportu odpadów.

Oczekiwany efekt rekomendowanych powyżej działań jest ograniczenie i wyeliminowanie liczby przypadków zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie gospodarowania odpadami w celu uniknięcia skutków finansowych związanych z zagospodarowaniem zgromadzonych w czasie działalności odpadów oraz konieczności likwidacji skutków zanieczyszczenia z tego powodu wód oraz gleby.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W ramach unijnej hierarchii sposobów postępowania z odpadami priorytetem jest zapobieganie powstawaniu odpadów, a w dalszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia, recykling, odzysk i, jako ostatnia preferowana opcja, unieszkodliwianie odpadów (co obejmuje składowanie i spalanie bez odzysku energii). Najważniejszymi wskaźnikami służącymi do oceny zgodności z wymogami UE w zakresie odpadów są obowiązkowe cele w zakresie recyklingu oraz ograniczenia składowania, jak również istnienie aktualnych planów zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi.

W odniesieniu do wprowadzenia obowiązku posiadania zabezpieczenia roszczeń należy stwierdzić, że w przypadku miejsc unieszkodliwiania odpadów takich jak obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A oraz składowiska odpadów ustanawianie zabezpieczenia roszczeń jest obligatoryjne w całej Unii Europejskiej, co wynika z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/31/WE w sprawie składowisk odpadów oraz dyrektywy 2006/21/WE w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE. Konieczność takiego rozwiązania wynika z ryzyka jakie stwarzają odpady składowane w danym miejscu jak również ryzyka związanego z prowadzeniem tych działań niezgodnie z przepisami obowiązującymi prawa.

Dodatkowo na gruncie przepisów UE dotyczących gospodarki odpadami istnieje konieczność ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w przypadku transgranicznego przemieszczania odpadów (Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów) oraz gospodarowania użytym sprzętem (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – WEEE). W przypadku przepisów dotyczących zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego zabezpieczenie roszczeń zostało wprowadzone w celu zapewnienia zorganizowania systemu zagospodarowania zużytego sprzętu. Natomiast w odniesieniu do działalności związanej z transgranicznym przemieszczaniem odpadów zabezpieczenie roszczeń służy pokryciu kosztów powstałych na wypadek nielegalnego przemieszczenia, odzysku albo unieszkodliwiania odpadów lub gdy działania te nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem.

Szwecja

Działalność potencjalnie szkodliwa dla środowiska, w tym działalność w zakresie gospodarki odpadami w ramach postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania zezwolenia wymaga ustanowienia zabezpieczenia roszczeń, które powinno obejmować koszty remediacji środowiska oraz każdego innego działania, które może być

niezbędne do podjęcia. Zwolnione z niego są samorządowe i rządowe instytucje i organizacje, a samo zabezpieczenie może być zmieniane w czasie (zmniejszane) o ile pokrywać będzie bieżące ryzyko potencjalnych zagrożeń.

Norwegia

Ustanawiane zabezpieczenie roszczeń w przypadku podmiotów gospodarujących odpadami ma za celu zabezpieczenie możliwości unieszkodliwienia zgromadzonych przez przedsiębiorcę odpadów w ilości równej połowie kosztów rocznego przetworzenia odpadów oraz pojemności magazynowej i jest ściśle powiązana z mocą przerobową danej instalacji lub punktu zbierania. Roszczenie w postaci kosztów zagospodarowania odpadów (np. w przypadku bankructwa podmiotu) ma pierwszeństwo przed roszczeniami instytucji finansowych takich jak np. banki.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki samorządu terytorialnego – gminy	2 478	Rejestr TERYT, http://eteryt.stat.gov.pl	Organy wydające opinie w sprawie wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów
Jednostki samorządu terytorialnego – województwa	16	Rejestr TERYT, http://eteryt.stat.gov.pl	Organy wydające zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów w zakresie określonym w ustawie o odpadach.
Pomioty prowadzące działalność w zakresie zbierania odpadów	7 889 (2016 r.)	Centralny System Odpadowy	Obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń
			Podmioty prowadzące działalność w zakresie zbierania odpadów niebezpiecznych będą miały obowiązek posiadania na własność terenu, na którym będzie prowadzona gospodarka odpadami (nowy art. 41b)
			Posiadacz odpadów prowadzący magazynowanie odpadów będzie miał obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów
Podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania odpadów	6 539 (2016 r.)	Centralny System Odpadowy	Obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń
			Podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych będą miały obowiązek posiadania na własność terenu, na którym będzie prowadzona gospodarka odpadami (nowy art. 41b);
			Posiadacz odpadów prowadzący magazynowanie odpadów będzie miał obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów
Organy inspekcji ochrony środowiska	17	GUS	Organy wydające opinie w sprawie dopuszczenia obiektu, w tym miejsc magazynowania odpadów, do użytkowania <u>przed rozpoczęciem działalności w zakresie gospodarki odpadami</u> ; Organy właściwe do wymierzania, w drodze decyzji, administracyjnych kar pieniężnych.

starostwa	314 (2017 r.)	GUS	Organy wydające zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów w zakresie określonym w ustawie o odpadach.
Regionalne dyrekcje ochrony środowiska	16 (2018 r.)	http://www.gdos.gov.pl	Organy wydające zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych (nowy art. 41b)
Komendant powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej	355 (2018 r.)	KG PSP	Organy prowadzące kontrole i wydające opinie w sprawie dopuszczenia obiektu, w tym miejsc magazynowania odpadów, do użytkowania przed rozpoczęciem działalności w zakresie gospodarki odpadami, a także prowadzące stały nadzór nad wymaganiami ochrony przeciwpożarowej
Podmioty, które prowadzą międzynarodowy obrót odpadami w celu ich unieszkodliwienia	28 wnioskodawców w zagranicznych o przywóz odpadów do 3 firm w Polsce	GIOŚ	Wprowadzenie zakazu przywozu odpadów w celu unieszkodliwiania w przepisach o międzynarodowym przemieszczeniu odpadów.
Podmioty wnioskujące o wydanie decyzji o transgraniczne przemieszczanie odpadów	podmioty krajowe: ok. 32 podmioty zagraniczne: ok. 136	GIOŚ	Wprowadzenie zmian w opłacie skarbowej za wydanie decyzji dotyczących międzynarodowego przemieszczenia odpadów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym organizacjom:

- 1) Regionalnemu Związkowi Gmin i Powiatów RP;
- 2) Związkowi Miast Polskich;
- 3) Unii Metropolii Polskich;
- 4) Stowarzyszeniu Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 5) Krajowej Izbie Gospodarczej;
- 6) Polskiej Izbie Gospodarki Odpadami;
- 7) Krajowej Izbie Gospodarki Odpadami;
- 8) Związkowi Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 9) Stowarzyszeniu Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami.

Ponadto projekt ustawy zostanie przekazany do zaopiniowania:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;

6) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240 oraz z 2017 r. poz. 2371), dlatego nie podlega opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie podlega także opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	7,18	15,63	16,16	16,16	16,16	16,16	16,16	16,16	16,16	16,16	16,16	16,16	167,32
budżet państwa	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	66
budżet państwa WIOŚ													
budżet państwa GIOŚ	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,924;
budżet państwa Jednostki PSP	0	8,443	8,975	8,975	8,975	8,975	8,975	8,975	8,975	8,975	8,975	8,975	89,218
JST	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	12,1
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków sektora finansów publicznych.												

wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

W przypadku problemu nielegalnego postępowania z odpadami należy stwierdzić, że w latach 2013–2017 organy administracji wszczęły 5 236 postępowań mających na celu przymuszenie podmiotów odpowiedzialnych za nielegalne zgromadzenie odpadów do ich usunięcia. 303 (5,8%) przypadki dotyczyły postępowań prowadzonych przez starostów oraz marszałków województw, mających na celu usuwanie nielegalnie zgromadzonych odpadów w wyniku prowadzonej działalności uregulowanej decyzją administracyjną z zakresu gospodarki odpadami. Natomiast pozostała część przypadków 4 933 (94,2%) dotyczyła postępowań mających na celu usuwanie odpadów przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, które nie tylko mogły zostać nielegalnie zgromadzone podczas prowadzonej działalności związanej z gospodarką odpadami, ale również mogły zostać zgromadzone na tzw. „dzikich wysypiskach” oraz w wyniku zaśmiecania.

Ponadto organy administracji w latach 2013–2017 wszczęły 308 postępowań mających na celu przeprowadzenie wykonania zastępczego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w odniesieniu do decyzji wydanych w ww. postępowaniach, których koszt znajduje się na poziomie 12 348 705,81 zł.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że z informacji przekazanych przez samorzady wynika, że w wielu sytuacjach nie była wszczynana egzekucja, zatem koszty postępowań egzekucyjnych mogłyby być większe.

Koszt znajdujący się na poziomie 12 348 705,81 zł, jak również dodatkowe koszty, które mogłyby zostać poniesione w przypadku wszczęcia kolejnych egzekucji, są kosztami, których organy administracji mogłoby w przyszłości uniknąć w przypadku wejścia w życie przepisów mających na celu ustanowienie zabezpieczenia roszczeń. W związku powyższym wprowadzenie przepisów mających na celu ustanowienie zabezpieczenia roszczeń powinno przyczynić się do ograniczenia wydatków środków publicznych na usuwanie nielegalnie nagromadzonych odpadów.

Organy Inspekcji Ochrony Środowiska zidentyfikowały 7 przypadków nagromadzenia odpadów mogących powodować bardzo wysoki stopień zagrożenia (poza miejscami historycznego składowania odpadów), spośród których koszty usunięcia oszacowano w 2 przypadkach. Szacowana wartość wynosi ok. 4,3 mln zł (jednocześnie w tych dwóch przypadkach przewidziano do usunięcia ok. 1600 Mg nagromadzonych odpadów). Zatem można założyć, że koszt usunięcia odpadów może wynieść wielokrotnie więcej niż wskazana wartość. Kosztami usunięcia i zagospodarowania zalegających odpadów będzie obciążony posiadacz odpadów. Wysokość kosztów związanych z usunięciem odpadów i ich zagospodarowaniem będzie określana indywidualnie dla posiadaczy odpadów i będzie uzależniona m.in. od rodzaju zgromadzonych odpadów, ich ilości, kosztów przetwarzania, kosztów przywrócenia środowiska do właściwego stanu, zatem nie jest możliwe szczegółowe oszacowanie tych wartości z podziałem na poszczególne lata.

Zakłada się, że obsługa zabezpieczenia roszczeń nie będzie powodowała dodatkowych kosztów administracyjnych ze względu na:

- a) istniejący od dawna obowiązek organu ochrony środowiska do nadzoru nad wykonaniem warunków wykonywania przez niego decyzji administracyjnych,
- b) fakt, iż wypełnienie obowiązku posiadania zabezpieczenia może być sprawdzane w prowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska kontrolach (zarówno planowych jak i interwencyjnych).

Zmiany ustawy dotyczące organów ochrony środowiska w zakresie obsługi administracyjnej mogą powodować dodatkowe koszty, gdyż część zadań realizowanych przez starostów może być przeniesionych do marszałków województw.

Wpływ na marszałków województw

W związku z dodatkowym obciążeniem dla urzędów marszałkowskich (obowiązek wydania decyzji administracyjnych (zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy całkowita pojemność instalacji lub innego miejsca magazynowania odpadów przekracza 3 000 Mg na rok) wzrosnie obciążenie pracowników zatrudnionych w urzędach marszałkowskich do obsługi ww. zgłoszeń. Zasadne będzie zatem zatrudnienie w 2019 r. po 1 pracowniku w każdym urzędzie marszałkowskim. Środki przeznaczone na zatrudnienia 1 pracownika w 1 urzędzie marszałkowskim wyniesie średnio 69 343,75 zł w ujęciu rocznym.

W przypadku organów inspekcji ochrony środowiska zmiany zaproponowane w projekcie ustawy wiążą się z koniecznością utworzenia 2 etatów dla inspektorów we wszystkich wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska i delegaturach. Łącznie koszt zatrudnienia 2 osób we wszystkich wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska i delegaturach wyniesie 6 000 000 zł (bez kosztów utworzenia stanowiska pracy).

W celu oszacowania wydatków poczyniono następujące założenia: liczba podlegających kontroli podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania odpadów – 8 802. Trudno oszacować ile spośród tych podmiotów zostanie objętych zmianą zezwolenia wymagającą kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Należy również wskazać, że to organ ochrony środowiska zdecyduje w jakich przypadkach wojewódzki inspektor ochrony środowiska pójdzie na kontrolę w ramach art. 41a. Niemniej jednak należy założyć, że każdy podmiot będzie występował do organu ochrony środowiska o zmianę posiadanego zezwolenia co spowoduje konieczność przeprowadzenia kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Przyjmując zatem, że kontrola podmiotu wraz z wydaniem opinii wyniesie 40 roboczogodzin, a jedna roboczogodzina wraz z pozapłacowymi kosztami utrzymania inspektora wynosi ok. 32 zł/godz. brutto. to koszt kontroli 1 podmiotu wyniesie 1 280 zł. Zakładając, że kontrolę należałoby przeprowadzić u wszystkich podmiotów to koszty poniesione przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska w związku z tą regulacją będą kształtowały się na poziomie 11 266 560 zł. Należy również podkreślić, że do szacunków uwzględniono wyłącznie koszty stałe nie związane z utworzeniem i wyposażeniem stanowisk pracy i szkoleniami.

Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 194 ust. 4 i 194a nałożono na wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska obowiązek wydawania decyzji administracyjnych dla podmiotów za nieutrzymywanie zabezpieczenia roszczeń wbrew obowiązkowi oraz dla podmiotów prowadzących transport odpadów.

Należy również wskazać, że Główny Inspektor Ochrony Środowiska sprawuje nadzór nad realizacją zadań przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, a także jest organem wyższego stopnia, w związku z powyższym w celu realizacji zadań wynikających z projektu ustawy, związanych z planowaniem działań kontrolnych, koordynacją, szkoleniem, wydawaniem wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitość postępowania, nadzorem nad ich realizacją, a także prowadzeniem postępowań odwoławczych od decyzji wydawanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, konieczne jest uwzględnienie kosztów utworzenia jednego stanowiska pracy (głównego specjalisty), którego roczny koszt zatrudnienia wraz z pozapłacowymi kosztami utrzymania (bez kosztów utworzenia stanowiska pracy) szacowany byłby na kwotę ok. 84 000 zł rocznie.

W przypadku jednostek Państwowej Straży Pożarnej w celu zapewnienia prawidłowej realizacji projektowanych zadań wystąpi konieczność wzmocnienia kadrowego w co najmniej 1/3 komend powiatowych (miejskich) PSP, średnio jednym etatem oficerskim specjalisty, w miejscach, w których organy PSP będą szczególnie obciążone zadaniami wynikającymi z projektowanych regulacji, z uwzględnieniem aktualnej ich sytuacji kadrowej. Powyższe oznacza potrzebę zwiększenia normatywu etatowego Państwowej Straży Pożarnej o 110 etatów, co przy zaszeregowaniu średnio w grupie uposażenia przewidzianego dla etatu specjalisty w komendzie powiatowej (miejskiej) PSP powoduje, że niezbędne będzie zapewnienie w kolejnych latach środków finansowych na ten cel w następującej wysokości: 2019 r. 8,443 mln. zł.

w latach 2020–2028 8,975 mln. zł (w każdym roku).								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Jak wykazano w opracowanym na zlecenie Komisji Europejskiej raporcie BIOIS, pt: „Implementing EU waste legislation for green growth”, 27 November 2011, pełne wdrożenie do 2020 roku europejskiego prawodawstwa z zakresu gospodarki odpadami (w tym hierarchii sposobów postępowania z odpadami) dałoby możliwość stworzenia około 400 000 nowych miejsc pracy, a obroty w sektorze gospodarki odpadami (w tym recyklingu) wzrosłyby o 42 miliardy euro rocznie.</p> <p>Nielegalne postępowanie z odpadami, w tym pożary w miejscach magazynowania/nagromadzenia odpadów, to nie tylko marnotrawstwo potencjalnych zasobów/surowców wtórnych, ale także prawdopodobna utrata miejsc pracy w zakładach przetwarzających takie odpady zgodnie przepisami o odpadach.</p> <p>Odnosząc się do kwestii ustanowienia zabezpieczenia roszczeń należy zauważyć, że każdy rozważany możliwy sposób obliczania wysokości zabezpieczenia roszczeń powinien być oparty przede wszystkim na pojemności magazynowej miejsca gospodarowania odpadami. W obecnym stanie prawnym nie ma wymogu ustanawiania we wniosku, jak i w decyzji administracyjnej takiego parametru. Z tego względu określenie skutków finansowych dla podmiotów sektora gospodarki odpadami jest niemożliwe. Innym istotnym aspektem jest fakt, że w chwili obecnej instytucja zabezpieczenia roszczeń jest instrumentem stosowanym w wąskim zakresie przez organ administracji. Dlatego też rynek usług w tym zakresie nie jest jeszcze dostatecznie rozwinięty. Należy wskazać, że ceny usług polegających na ustanawianiu zabezpieczenia roszczeń na przykład w formie umowy ubezpieczenia lub gwarancji bankowej będą regulowane na zasadach rynkowych.</p> <p>Wszystkie proponowane rozwiązania mające na celu uszczelnienie obowiązujących przepisów, poprawienie ich egzekwowania przez organy powinno pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność i przedsiębiorczość w sektorze gospodarki odpadami. Wynika to z faktu, iż podmioty działające z naruszeniem przepisów zaniżają ceny usług związanych z odbiorem i</p>							

	<p>przetwarzaniem odpadów, co stawia w niekorzystnej sytuacji podmioty, które tych przepisów przestrzegają.</p> <p>Wprowadzenie zmian w przepisach dotyczących magazynowania odpadów, wizyjnego systemu kontroli, wymogów przeciwpożarowych – spowoduje skutki finansowe u podmiotów sektora gospodarki odpadami. Trudno jednak określić koszty, które zostaną poniesione. Należy jednak podkreślić, że będzie to wydatek jednorazowy, który skutkować będzie bezpieczeństwem prowadzonej gospodarki odpadami. Natomiast część podmiotów niezależnie od wymagań wprowadzanych w niniejszym projekcie z różnych przyczyn monitoring wizyjny ma już wprowadzony.</p> <p>W efekcie wprowadzanych regulacji również ceny usług świadczonych przez firmy mogą wzrosnąć, tzn. osiągnąć wartość rynkową, na skutek zwiększenia nadzoru nad sektorem gospodarki odpadami, która w chwili obecnej jest zaniżona przez nielegalne praktyki niektórych podmiotów gospodarujących odpadami. Należy podkreślić, że podmioty nielegalnie gospodarujące odpadami, nie ponosząc kosztów związanych z dalszym ich zagospodarowaniem zaniżały ceny za przyjęcie odpadów obniżając tym samym konkurencyjność innych podmiotów działających w sektorze.</p> <p>Zmiany w przepisach dotyczących międzynarodowego przemieszczania odpadów wpłyną na ograniczenie przywozu odpadów do unieszkodliwiania. Zgodnie z danymi Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w 2017 r. wpłynęły wnioski o wydanie zezwoleń na przywóz odpadów do unieszkodliwiania do trzech firm w Polsce (Wnioski były złożone przez 28 wnioskodawców zagranicznych).</p> <p>Łączna masa odpadów faktycznie przywiezionych do Polski w celu unieszkodliwiania (D10) w 2017 r. wyniosła 28 620,9 Mg odpadów.</p> <p>Przedmiotowy projekt powinien mieć pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w efekcie zmniejszenia ewentualnych zagrożeń dla zdrowia ludzi lub środowiska, czy też uciążliwości wynikających z niewłaściwie prowadzonej gospodarki odpadami.</p> <p>Pozytywnym efektem powinno być także zwiększenie zaufania obywateli do organów ochrony środowiska, czy też organów kontrolnych mających realny wpływ na gospodarkę odpadami.</p> <p>Efektom regulacji powinno być więc zmniejszenie przypadków nielegalnego postępowania z odpadami. Przewidywana jest także poprawę w zakresie konkurencyjności przedsiębiorców działających w zgodzie z obowiązującymi przepisami.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Wprowadzenie mechanizmu zabezpieczenia roszczeń wprowadzi obowiązek dla przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami posiadania nowego dokumentu potwierdzającego ustanowienie zabezpieczenia roszczeń, który następnie będzie dołączany do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Zwiększenie obciążeń regulacyjnych wynika z potrzeby zwiększenia kontroli nad systemem gospodarowania odpadami, w szczególności odpadami komunalnymi. Wprowadzone rozwiązania mają na celu zmniejszenie liczby przypadków postępowania z odpadami w sposób niezgodny z przepisami ochrony środowiska, uszczegółowienie i dodanie nowych przepisów z zakresu ewidencji odpadów, poprawę możliwości działania Inspekcji Ochrony Środowiska, a także wprowadzenie nowych mechanizmów finansowania. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że liczne przypadki nieprawidłowego postępowania z odpadami, u przyczyn którego leży przede wszystkim chęć zagospodarowania odpadów jak najmniejszym kosztem, wpływa negatywnie na konkurencyjność podmiotów realizujących wszystkie obowiązki wynikające z przepisów ochrony środowiska, przyczyniając się do niszczenia intensywnie rozwijającego się w ostatnich latach rynku gospodarki odpadami.

9. Wpływ na rynek pracy

Ograniczenie występowania problemu porzucania odpadów oraz ograniczenie innych nieprawidłowości (w tym występowanie pożarów miejsc magazynowania lub składowania odpadów) zwiększy ilości odpadów przetwarzanych w sposób zgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami. Przepisy te nakazują przestrzeganie hierarchii sposobów postępowania z odpadami, dlatego zwłaszcza w sektorze związanym z gospodarowaniem odpadami komunalnymi powinna zmniejszyć się ilość odpadów przetwarzanych nielegalnie lub przez składowanie (nawet jeżeli odbywa się ono legalnie). To z kolei wymusi wzmocnienie rynku związanego z przetwarzaniem odpadów, a w szczególności związanych z ich recyklingiem – najbardziej pożądaną formą przetwarzania, powodując przy tym wzrost zatrudnienia w sektorze gospodarki odpadami (na rynku będzie większa podaż surowców pochodzących z odpadów, którym będzie trzeba zapewnić transport, z powrotem do procesów produkcyjnych). Proponowane rozwiązania wpisują się zatem w koncepcję gospodarki w obiegu zamkniętym (Circular economy), której jednym z ważniejszych elementów jest gospodarka odpadami, w tym stworzenie rynku wysokiej jakości surowców pochodzących z odpadów.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu	<p>Projektowana zmiana ustawy będzie miała pozytywny wpływ na środowisko naturalne oraz zdrowie i życie ludzkie. Zaproponowane instrumenty prawno-administracyjne przyczynią się do ograniczenia występowania problemu porzucania odpadów oraz ograniczenia innych nieprawidłowości (w tym występowania pożarów miejsc magazynowania lub składowania odpadów).</p> <p>Projekt będzie miał również pośrednio pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Proponowane w przepisach instrumenty prawno-administracyjne mają na celu ograniczenie nieprawidłowości w gospodarce odpadami, które w szczególności w przypadku gospodarowania odpadami niebezpiecznymi oraz odpadami komunalnymi, mają szczególny wpływ na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi zarówno osób zatrudnionych w tym sektorze jak również osób, które sąsiadują z terenami, na których prowadzona jest działalność związana z gospodarką odpadami. Instrumenty te powinny ułatwić wykonywanie przez administrację (organy ochrony środowiska oraz Inspekcję Ochrony Środowiska) jej zadań, a przez to przyczynić się do poprawy nadzoru nad posiadaczami odpadów prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami.</p> <p>Dodatkowo warto zaznaczyć, że nieprawidłowa gospodarka odpadami, zwłaszcza w przypadkach gdy nieprawidłowe postępowanie z odpadami odbywało się na dużą skalę może negatywnie wpływać na wizerunek danego regionu jak też wizerunek firm, które prowadzą w danym regionie działalność.</p>
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wejście w życie przepisów ustawy 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów związanych z gospodarką odpadami, w zakresie zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach następuje w ramach przygotowania następujących dokumentów:

- a) sprawozdania z Krajowego planu gospodarki odpadami – dokument przygotowywany i przedkładany Radzie Ministrów co 3 lata,
- b) aktualizacji Krajowego planu gospodarki odpadami – dokument przygotowywany nie rzadziej niż co 6 lat – przyjmowany w drodze uchwały Rady Ministrów.

Oczekiwany skutkiem ww. regulacji będzie zmniejszenie liczby pożarów w miejscach nagromadzenia odpadów (zwłaszcza dużych pożarów istotnie absorbujących służby PSP) – potwierdzone przez służby PSP.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Warszawa, 22 czerwca 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.853.2018 / 6 /ag

dot.: RM-10-94-18 z 22.06.2018 r.

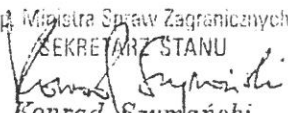
Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz
niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa
Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z upr. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Konrad Gzymański

Do wiadomości:
Pan Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, pismem z dnia 7 czerwca 2018 r. został przekazany do opiniowania, zgodnie z pkt 5 oceny skutków regulacji.

Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania w terminie od dnia 13 czerwca 2018 r. następującym organizacjom:

- 1) Regionalnemu Związkowi Gmin i Powiatów RP;
- 2) Związkowi Miast Polskich;
- 3) Unii Metropolii Polskich
- 4) Stowarzyszeniu Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 5) Krajowej Izbie Gospodarczej;
- 6) Polskiej Izbie Gospodarki Odpadami;
- 7) Krajowej Izbie Gospodarki Odpadami;
- 8) Związkowi Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 9) Stowarzyszeniu Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 6) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 18 czerwca 2018 r. projekt ustawy był rozpatrzony na posiedzeniu Zespołu do Spraw

Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej i Środowiska KWRiST, natomiast w dniu 25 czerwca 2018 r. zostanie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240 oraz z 2017 r. poz. 2371), dlatego nie podlega opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie podlega także opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

W ramach opiniowania zostały uwagi zgłoszone przez: Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wojewodów: kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, łódzkiego, podkarpackiego, pomorskiego i świętokrzyskiego, marszałków województw: dolnośląskiego, lubelskiego, łódzkiego, małopolskiego, mazowieckiego, opolskiego, podlaskiego, pomorskiego, śląskiego, warmińsko-mazurskiego i wielkopolskiego, wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska: z Białegostoku, Bydgoszczy, Gdańska, Katowic, Krakowa, Opola, Poznania, Rzeszowa, Szczecina, Warszawy i Zielonej Góry, regionalnych dyrektorów ochrony środowiska: z Białegostoku, Katowic, Krakowa, Lublina, Łodzi, Poznania, Rzeszowa i Warszawy.

W ramach konsultacji publicznych uwagi zostały zgłoszone przez

1. Anneberg Transpol sp. z o.o.
2. Baterpol S.A.
3. Carbotrans sp. z o.o.
4. Celowy Związek Gmin R-XXI
5. Eco-Lex Agnieszka Lipniacka-Piaskowska
6. Fundacja EKON
7. Fundacja Greenpeace Polska
8. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
9. INTERSEROH Polska sp. z o.o.
10. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu
11. Izba Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Złomem
12. KEMPKA sp. z o.o.
13. Klaster Gospodarki Odpadowej i Recyklingu
14. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
15. LERG S.A.
16. Mo-BRUK S.A.
17. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu
18. P.H.P. "RYZA" Ryszard Kurzak
19. P. W. Kurzak Łukasz
20. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.
21. PGNiG SA

22. Polska Izba Gospodarki Odpadami
23. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego **po terminie**
24. Polska Izba Gospodarcza "Ekorozwój" **po terminie**
25. Polska Izba Przemysłu Chemicznego
26. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
27. Przedsiębiorstwo Gospodarowania Odpadami w Płocku
28. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
29. Rada Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych
30. REOIL sp. z o.o.
31. SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o.
32. Solidaris Sp. z o.o.
33. Stal-Car Sp. z o.o.
34. STENA Recycling sp. z o.o.
35. Starostwo Powiatowe w Poznaniu
36. Stowarzyszenia Forum Recyklingu Samochodów
37. Stowarzyszenie GPP Ekologia
38. Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000 – INEM Polska
39. Stowarzyszenie Papierników Polskich
40. Stowarzyszenie „Polski Recykling”
41. Stowarzyszenie Producentów Cementu
42. Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów
43. Śląski Związek Gmin i Powiatów **po terminie**
44. W. Świątek
45. TAURON Polska Energia S.A.
46. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
47. TSM SERVICE Robert Ręka
48. Urząd Miejski w Grudziądzu
49. Zakład Utylizacyjny sp. z o.o. **po terminie**
50. Zakład Tworzyw Sztucznych FLORIMEX sp. j.
51. Ziemia Polska sp. z o.o.
52. Związek Miast Polskich
53. Związek Komunalny Gmin Czyste Miasto, Czysta Gmina
54. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami
55. Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk **po terminie**

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłosiło TOWARZYSTWO GOSPODARCZE POLSKIE ELEKTROWNIE.

Zgłoszone w trakcie konsultacji publicznych i opiniowania uwagi, w większości zostały odrzucone z uwagi na niezgodność z celem ustawy. Należy podkreślić, że w projekcie ustawy o odpadach zaproponowano zmiany stanowiące realizację postulatów samorządów województw o rozwiązanie problemu porzucania odpadów, w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych, jak również w miejscach, w których zakończono działalność w zakresie

gospodarki odpadami niezgodnie z przepisami obowiązującego prawa, w tym również nasilającego się zwłaszcza w maju 2018 r. zjawiska pożarów nagromadzonych odpadów. Zatem zaproponowane zmiany do ustawy mają ograniczyć nieprawidłowości, a w szczególności doprecyzować przepisy w zakresie ochrony przeciwpożarowej, a także postępowania w przypadku wystąpienia pożarów.

Szczegółowe zestawienie zgłoszonych uwag wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska do nich znajduje się w załączonej tabeli zbiorczej, która zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.